

РЕШЕНИЕ

№ 2131

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 09.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **9062** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], представляван от Е. Т. Н. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-245 от 21.09.2011г. на Директор на Дирекция „Контрол по строителството” при Столична община.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие на материално-правните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че оспорената заповед е издадена от административния орган без същия да изпълни задължението си да прецени в пълнота фактическата обстановка, касаеща законното монтиране на процесния павилион и валидно действащ договор за наем на терена. Жалбоподателят моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени ЗАПОВЕД № РД-18-245 от 21.09.2011г. на Директор на Дирекция „Контрол по строителството” при Столична община, като подробни правни доводи по основателността на жалбата са развити в писмена защита от 23.03.2012г.

Ответникът – Директора на Дирекция „Контрол по строителството” в Столична община изразява подробни доводи в писмено становище изх.№ ТК-94-00-201/18.10.2011г. за неоснователност на жалбата. Претендира се присъждане

на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със ЗАПОВЕД № РД-18-245 от 21.09.2011 г. на Директор на Дирекция „Контрол по строителството” при Столична община, на основание чл. 57а, ал. 3 във вр. с ал. 1, т.2, т. 6 от ЗУТ, е наредено на [фирма], представляван от Е. Н. в срок от 20 дни от получаване на заповедта да премахне доброволно незакоособразно поставен преместваем обект „павилион № 9”, находящ се в кв.1, местност „Л.- 4 м.р” с административен адрес: [населено място],[жк], [улица].

Цитираната заповед е издадена във връзка с извършена проверка от служители на район „Л.” - Столична община, в резултат на която е съставен и констативен акт № 005 от 22.08.2011 г. Съгласно цитираният акт е монтиран преместваем обект – „павилион № 9” с размери 3.00м./2.00м. и площ от 6 кв.м. поставен върху терен, представляващ асфалтов тротоар на [улица]в противоречие с чл. 57а, ал. 1, т.2 и т. 6 от ЗУТ, при изтекъл договор за наем на общински терен, както и изтекли срокове на разрешение за поставяне на преместваемо съоръжение и схема за разполагането му.

В административната преписка е представено разрешение за поставяне № 2/19.01.2001г., издадено на М. С. Р. за поставяне на павилион № 9 за вестници и списания с размери 3.00м./2.00м. в [населено място], [улица]и ул.”419” за срок от 3 години, считано от датата на сключване на договор за наем.

Между жалбоподателя [фирма] и Столична община, район „Л.” е бил сключен договор за наем № 784/10.09.2004г., допълнително споразумение към него от 29.09.2008г. и от 16.03.2010г., чийто срок на договора за наем към датата на постановяване на обжалваната заповед е изтекъл и жалбоподателят е следвало да заплаща обезщетение за ползването на имота на Столична община, район „Л.” до 30.09.2010г. в размер на сумата от 79 лева.

Жалбоподателят е бил уведомен за образуваното административно производство, като е подал писмено възражение № СА-94-165/26.08.2011г., което при разглеждане на преписката не е уважено.

Във връзка с материалната компетентност на Директора на Дирекция „Контрол по строителството” е представена Заповед № РД-09-3345/29.05.2008г. на Кмета на СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Безспорно е установено по делото, че обектът, предмет на премахване с обжалваната заповед, е от категорията на преместваемите обекти за търговска и друга дейност по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. В конкретния случай се касае до преместваем обект „павилион № 9”, поставянето на която е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с

наредба на общинския съвет, като в случаите когато обектите се поставят върху държавни и общински имоти е необходимо това да става и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината.

От приетите по делото доказателства се установява, че към момента на издаването на обжалваната заповед жалбоподателят не е притежавал изискуемото по закон разрешение за поставяне на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, както и схема, одобрена от главния архитект на Столична община, район „Л.". В настоящото производство от страна на жалбоподателя не бяха ангажирани доказателства в тази насока, както и не беше представен и действащ към 21.09.2011г. договор за наем на общинския терен, находящ се в [населено място], [улица]и ул."419" върху, който се намира процесния обект в съответствие с изискването на чл. 56, ал. 5 от ЗУТ. Сключеният между страните договор за наем № 794/10.09.2004г. е със срок на действие-1 година, а с представеното допълнително споразумение към него от 16.03.2010г. се уреждат единствено размера и срока на финансовото обезщетение, което следва да заплаща жалбоподателя, а именно: 79 лева до 30.09.2010г. Това споразумение е подписано на основание §83 от Наредбата за изменение и допълнение на НПОРИМДЕРДСО, която норма регулира именно правоотношенията свързани с изтекли договори за наем и заплащането от наемателите на финансово обезщетение за ползването на терените в срок най-късно до 30.09.2010г. Разрешението за поставяне на преместваеми обекти в чужди поземлени имоти се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на имота. Безспорно е установено по делото, че имотът, върху който е монтиран преместваемия „павилион № 9" е общинска собственост, както и че жалбоподателят към датата на издаване на оспорената заповед няма сключен договор за наем на имота със СТОЛИЧНА ОБЩИНА. На следващо място, представеното в административната преписка разрешение за поставяне № 2/19.01.2001г. е издадено на трето лице- М. С. Р., като жалбоподателя не представи на съда издадено на него разрешение за поставяне на павилиона след дата 10.09.2004г., когато е бил сключен договора за наем със Столична община. Оспорената заповед не противоречи на разпоредбата на §87 ал.2 от Наредбата, защото жалбоподателят няма издадено разрешение за поставяне на преместваем обект, като дори и хипотетично да се приеме, че се ползва от издаденото такова № 2/19.01.2001г. срока на последното е 3 години и същият е бил изтекъл още към дата 10.09.2004г. Съгласно и чл.20 ал.3 от цитираната Наредба срокът на разрешението може да бъде удължен, но за не повече от максималния срок по наредбата, което в най-добрия случай би означавало за срок още от 5 години, т.е не по-късно от 19.01.2006г.

Оспорената ЗАПОВЕД № РД-18-245 от 21.09.2011г. е издадена от компетентен административен орган при надлежно делегиране на функции от Кмета на Столична община, в предписаната от закона форма и при спазване на административната процедура. Видно от приложения по делото констативен акт от 22.08.2011 г., в съответствие с изискването на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, е извършена нарочна проверка от съответните служители в район „Л." на Столична община в резултат на която е издаден и акта със съответните констатации. Самият констативен акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени, като фактически мотиви на заповедта. Правилно административният орган е приел, че са налице визираните в чл. 57а, ал. 1, т.2 и т. 6 от ЗУТ предпоставки за премахване на процесния „ павилион № 9".

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена. Следва да бъде уважена претенцията на ответната страна за присъждане на разноски в процеса, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 150 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 22 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представляван от Е. Т. Н. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап.1 и със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв.Я. В. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-245 от 21.09.2011г. на Директора на Дирекция „Контрол по строителството” в Столична община, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА [фирма], представляван от Е. Т. Н. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап.1 и със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв.Я. В. да заплати на Столична община, чрез Дирекция „Контрол по строителството” с адрес: [населено място], [улица] сумата от 150 /сто и петдесет/ лева на основание чл.143 АПК. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: